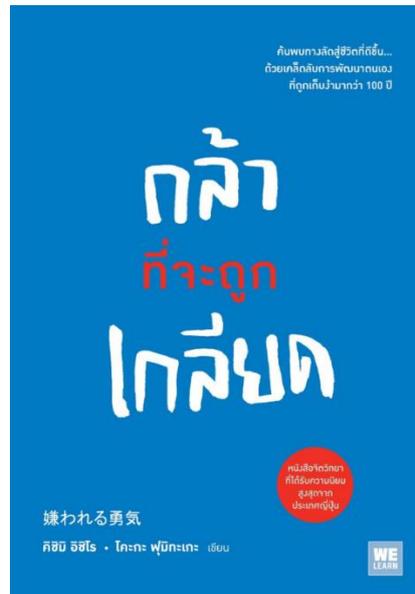


บทปริทัศน์หนังสือ (Book Review)



กล้าที่จะถูกเกลียด

เขียนโดย คิซิมิ อิชิโร และ โคะกะ ฟุมิทะเกะ

บทวิจารณ์โดย

วนิดา พลเดช¹

มาทำชีวิตให้ง่ายกันเถอะค่ะ

หนังสือ...กล้าที่จะถูกเกลียด...เล่ม 1 เขียนโดยชาวญี่ปุ่น 2 คน คือ คิซิมิ อิชิโร และ โคะกะ ฟุมิทะเกะ ที่ศึกษาหลักจิตวิทยาของอัลเฟรด แอดเลอร์ ที่อธิบายแก่นแท้ของความเป็นมนุษย์ได้อย่างลึกซึ้ง แอดเลอร์เป็นหนึ่งในสามนักจิตวิทยาผู้ยิ่งใหญ่ ร่วมกับ ฟรอยด์ และ ยุง

หนังสือเล่มนี้เน้นการดำเนินชีวิต โดยไม่ยอมให้อดีตมาครอบงำ “คนเราเปลี่ยนแปลงตัวเองได้ และโลกใบนี้ก็เรียบง่ายจนไม่ว่าใครก็สามารถมีความสุขได้” เช่น “แผลใจไม่มีอยู่จริง” ไม่มีประสบการณ์ใดในอดีตเป็นสาเหตุของความสำเร็จหรือล้มเหลวในปัจจุบัน เราเพียงแค่เอาประสบการณ์ในอดีตมาใช้เป็นเครื่องมือเพื่อให้ได้มาซึ่งผลลัพธ์ที่เราต้องการ

"ความทุกข์ใจทั้งหมด ล้วนเกิดจากความสัมพันธ์กับผู้อื่น" “คนที่ชอบโอ้อวดคือคนที่รู้สึกต่ำต้อย” สร้างเป็นปมด้อย...เมื่อเราเริ่มเอาความรู้สึกต่ำต้อยมาเป็นข้ออ้าง เราจะกลายเป็นคนชอบโอ้อวด อวดอ้างความพิเศษเหนือคนอื่น トラバドที่ยังเอาความทุกข์มาเป็นอาวุธเพื่อทำให้ตัวเองเป็น “คนพิเศษ” เราก็จำเป็นต้องพึ่งความทุกข์ไปตลอดกาล

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ด้านการพัฒนาองค์กรและการบริหารทรัพยากรมนุษย์ หลักสูตร MBA มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตกรุงเทพ และเป็นผู้ก่อตั้งสถาบัน Talent FIT Academy

“เพราะชีวิตไม่ใช่การแข่งขันกับผู้อื่น” ถึงแม้เราจะแตกต่างกันแต่ก็เท่าเทียมกันในฐานะมนุษย์ ทุกคนเป็นผู้ร่วมทาง... ล้วนเดินบนทางราบเดียวกัน... ไม่มีใครเหนือกว่าใคร จึงไม่ต้องต่อสู้เพื่อเอาชนะ การยอมรับข้อผิดพลาดของตัวเอง การกล่าวขอโทษ หรือ การถอนตัวออกจาก การต่อสู้ นั้นไม่ใช่... ความพ่ายแพ้

“จงเลิกปรารถนา การได้รับการยอมรับ” อย่าใช้ชีวิต ตามความคาดหวังของคนอื่น แต่จงแสวงหา การยอมรับ เราก็ยังถูกพันนาการมากขึ้น อีสราภาพที่แท้จริง คือ ความกล้าที่จะถูกเกลียด

“จงทิ้งฐานะที่ไม่ใช่ของตัวเอง” ยกตัวอย่าง การเรียนเป็นฐานะของลูก การทำให้ลูกเรียนหนังสือเป็น ฐานะของพ่อแม่ คอยสนับสนุน แต่ต้องไม่เข้าไปก้าวก่ายฐานะของลูก เราไม่ควรเรียกร้องและยึดติดกับการตอบ แทน... ในการคบหาใครสักคน เพราะมันขัดแย้งกับกับแนวคิดเรื่องการแยกแยะฐานะของแต่ละคนออกจากกัน

“คนที่คิดว่าตัวเองเป็นศูนย์กลางของโลก.... จะสูญเสียมิตรไปจนหมด” เราเป็นเพียงส่วนหนึ่งของ สังคม คนเราจะรู้สึกว่ามีคุณค่าก็ต่อเมื่อคิดว่าตัวเองมีประโยชน์ต่อใครสักคน ดังนั้น "จงอย่าถามว่า คน คนนี้จะให้อะไรกับเราได้บ้าง ...แต่จงถามว่า เราจะให้อะไรกับคนคนนี้บ้าง" เราไม่ควรชมเชยหรือดูต่ำใคร... เพราะมันสะท้อนให้เห็น “ความสัมพันธ์แบบแบ่งชนชั้น” ซึ่งนำไปสู่การตัดสินคุณค่าของคนอื่น ไม่ใช่การสร้าง มิตรที่เท่าเทียม

“ใช้ชีวิต ณ วินาทีนี้ อย่างจริงจัง” เพราะมนุษย์ล้วนแสวงหาความเหนือกว่ากันทั้งนั้น จึงสร้างความมั่นใจในตัวเองที่ทำให้ลงมือทำในสิ่งที่เป็นไปได้ จะกลายเป็นการโกหกตัวเองว่า “ฉันทเก่ง” เป็นคน พิเศษ จงกล้าที่จะเป็นคนธรรมดา ยอมรับตัวเองให้ได้ คือการยอมรับว่าตัวเองทำไม่ได้ในเรื่องที่ทำไม่ได้จริง ๆ แล้วก็พยายามพัฒนาตัวเองให้สามารถทำสิ่งนั้นให้ได้ในที่สุด โดยไม่จำเป็นต้องอวดอ้างว่าเหนือกว่าหรือเก่งกว่า ใครเลย

เพราะชีวิตคือจุดที่เชื่อมต่อกัน ชีวิตที่สมบูรณ์ในตัวเอง...คือการทำในสิ่งที่อยู่ตรงหน้าในขณะนี้...จน... สำเร็จไปเองโดยไม่รู้ตัว จงทุ่มเทใช้ชีวิต ทำวินาทีนี้ให้ดีที่สุด **สิ่งที่สำคัญที่สุดของชีวิต คือ สิ่งที่เรากำลังทำอยู่ในวินาทีนี้**